

og Justitsministeren. Jeg tror, det beror paa en fuldkommen Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Ved første Behandling udtalte jeg om Kapitel 2, § 33, at det var en Fordel, at der i dette Kapitel var indført obligatoriske Bestemmelser, som ikke kunde ændres til Skade for Medhjælperen. Disse Bestemmelser er ikke blevet slettet af Udvalget, men Paragraffen er derimod blevet udvidet til at omfatte flere Bestemmelser. Oprindeligt var der nærmest tænkt paa Medhjælperens Forhold i Sygdomstilfælde og paa Medhjælperens Værelse, men disse obligatoriske Bestemmelser er blevet udvidet til at gælde flere Omraader, og der er ingen Uoverensstemmelse mellem det, jeg ved første Behandling udtalte paa mit Partis Vegne, og de Ændringer, der er indførte ved den nye Affattelse af § 33.

Hvad angaar det andet Punkt i § 33, som gaar ud paa, at Lovforslagets Kapitel 1 skulde kunne komme til Anvendelse overfor Medhjælpere over 18 Aar, om hvilket Punkt der har været delte Meninger, saa gør der sig heller ikke der indenfor mit Parti nogen Opfattelse gældende, som afviger fra vor Opfattelse ved første Behandling. Jeg udtalte ved første Behandling, at det var et Gode, at Medhjælpere over 18 Aar ved at indgaa Overenskomst med deres Husbønder kunde fri sig for at komme ind under Tyendeloven og enhver Særlov, at det netop var et af de bedste Punkter i Loven, men at det tillige var et Gode, at der skabtes Betingelser for, at Medhjælpere over 18 Aar, som ønskede det, kunde komme ind under de beskyttende Bestemmelser i denne Lovs Kapitel 1. Overfor det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), som ved første Behandling talte i nogen Grad imod Kapitel 2, udtalte jeg følgende: „Jeg maa sige, at jeg er af en anden Opfattelse. Jeg betragter det som et af de bedste Punkter i hele Lovforslaget, at det fastslaas, at vel alle, der er over 18 Aar, kan blive stillet fuldstændig frit, saa at de uden at bindes ved denne Lov eller overhovedet ved nogen Særlov kan indgaa saadanne Overenskomster med Husbonden om Tyendeforhold, som de mener passer dem, men samtidig bestemmes, at alle, der er over 18 Aar, forsaavidt som de maatte ønske denne Lovs Beskyttelse, kan opnaa den“. Det er ordret, hvad jeg ved første Behandling udtalte om § 33. Den nye Affattelse af § 33, 2det Stykke, som jeg ikke vil fralæggen Ansvar, i alle Tilfælde Medansvaret for, lyder saaledes: „Forsaavidt det ved Fæstemaalets Indgaaelse begæres af Medhjælperen, kan Parterne enes om at lade

Reglerne i denne Lovs Kapitel 1 eller nogle af disse være gældende ved Afgørelse af indtrædende Uoverensstemmelser“. Jeg ser ikke, at der er nogen Uoverensstemmelse mellem mine Udtalelser ved første Behandling og den Affattelse, som Kapitel 2, § 33, nu har faaet; men der er sket noget i Mellemtiden, der er sket det, at Udvalget er blevet gjort opmærksom paa, at som § 33 oprindeligt var affattet, kunde Medhjælperne uden deres Villie og Ønske blive tvunget ind under Beskyttelsesloven. Det har aldrig været mit Ønske eller min Villie. Da jeg blev gjort opmærksom paa, at Paragraffen havde en saadan Form, vilde jeg gerne være med til at give Lovforslaget en ny Affattelse paa det Punkt, saa at noget saadant ikke kunde ske. Jeg ønsker hverken mere eller mindre end dette, at de Medhjælpere over 18 Aar, som ønskede det, kunde slutte selvstændige Overenskomster, men at de Medhjælpere over 18 Aar, som ønskede at komme ind under Beskyttelsesloven, skulde have Ret dertil. Saaledes er Paragraffen nu affattet, og der er altsaa ingen Uoverensstemmelse mellem mit Standpunkt før og nu.

Til Slutning skal jeg kun bemærke, at jeg ved første Behandling ogsaa udtalte, at vi nu stod overfor en ny Tid, hvor Konkurrencen vilde blive haard paa alle Omraader, og hvor det var om at gøre, at vi her i Danmark skabte saa mange Værdier som muligt, samt at en af Betingelserne for, at vi kunde naa til dette Resultat, var, at der var Arbejdsro og gode Arbejdsforhold. Jeg tror at turde sige, at hvis de Ændringsforslag, som er stillede enten af hele Udvalget eller af et Flertal, vedtages, vil denne Lov komme til at afgive et godt Grundlag for Retsforholdet mellem Husbond og Tyende. Det maa erindres, hvilken overordentlig stor Betydning dette vil faa, da det her drejer sig om den største Medhjælperstand, vi overhovedet har her i Landet. Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer for de Ændringsforslag, som er stillede af hele Udvalget og af Flertallet, og for Ændringsforslaget under Nr. 12, som er stillet af et Mindretal.

Kristiansen: Der har i Udvalget været fuld Enighed om, at der ikke maa skænkes Spiritus for den mindreaarige Medhjælper; men hvis der overhovedet skal være nogen Beskyttelse for den mindreaarige i en Bestemmelse om, at der ikke af Husbonden maa skænkes Spiritus for ham, maa den nødvendigvis følges af en Bestemmelse om, at der ikke maa findes eller nydes Spiritus paa den mindreaariges